Evanghelia incompletă – o lucrare de rătăcire

Mergând pe firul istoriei, observăm că prin apariția tiparului, Sfânta Scriptură a devenit disponibilă în limbile multor națiuni. Prin cercetarea ei, oamenii au început să deschidă ochii, obligându-l pe Satan să găsească alte soluții prin care să înșele omul.

A fost astfel obligat să se folosească de Cuvântul Scripturii, pe care l-a așezat în așa fel încât să asigure în continuare bilete ieftine către cer. A adus omului o Evanghelie incompletă prin care a reușit să înșele pe lângă ortodocși și catolici alte mulțimi de oameni. Așa au apărut noi învățături, toate având la bază doctrina iertării păcatelor.

Trebuie să remarcăm că Satan a avut ca obiectiv principal înființarea a cât mai multe mișcări religioase, cu învățături cât mai variate, ca să asigure bilete spre cer cât mai ieftine și astfel să prindă în plasa lui cât mai mulți oameni.

Temeinicia reformei secolului XVI

Așa-zisa reformă a lui Luther din secolul XVI a fost o primă mare ofertă, prin care l-a încredințat pe omul ignorant că poate obține mântuirea „numai prin credință". Așa că omul nu mai are nevoie de plata indulgențelor, pomenilor, pentru că a plătit altcineva pentru el, acela fiind Domnul Isus.

Această „așa zisă reformă" a fost fundamentul formării mișcării luterane care a îndoctrinat alte mulțimi de oameni cu învățătura harului suveran, arătându-le că scopul lui Dumnezeu este să dea mântuirea (un bilet către cer gratuit) numai prin credință.

Omul a fost înșelat că mântuirea constă doar în iertarea păcatelor, aceasta obținându-se gratuit numai prin credința în jertfa de la cruce, fără plata indulgențelor, fără să fie nevoie de faptele credinței.

Cât despre planul lui Dumnezeu de a ne aduce la statura plinătății lui Hristos, la desăvârșire, nu găsim nici un cuvânt în mărturisirea lor de credință…

La fel a fost mișcarea religioasă reformată – calvinistă, care a propovăduit de asemenea învățătura harului suveran, al predestinării…

Reforma radicală – mișcarea anabaptistă

Dacă studiem istoria mai atent putem observa că în acea perioadă au fost și oameni care au cercetat Scripturile cu atenție și au avut parte de trezire adevărată.

Aceștia au înțeles planul lui Dumnezeu care îi chema la lepădare de sine și la ucenicie pentru a se asemăna cu Hristos însă au plătit cu viața lor pentru această încredințare. Satan a răcnit ca

un leu împotriva lor și s-a folosit de oamenii supuși lui pentru a-i extermina.

Sursele vremii arată că în acea perioadă au fost zeci de mii de martiri omorâți cu cruzime, atât de biserica catolică cât și de bisericile protestante nou formate. Pentru că practicau botezul la maturitate, dușmanii lor de la acea vreme le-au dat numele de anabaptiști.

Mișcările neoprotestante

Apoi, odată cu trecerea timpului, omul a cunoscut tot mai mult Sfânta Scriptură și nu mai putea fi înșelat la fel de ușor, așa că Satan a adăugat alte oferte cu „învățături biblice tot mai diversificate" pe fundamentul cărora s-au format alte organizații religioase.

Toate aceste organizații, având „învățături deosebite" una față de alta, nu au modificat proiectul inițial al lui Satan, cu care a înșelat lumea. Putem remarca ușor acest lucru dacă vom citi mărturisirile lor de credință. Toate au rămas la „doctrina iertării de păcate". Nici una din acestea nu conțin planul lui Dumnezeu în care este prevăzut ca toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Mișcarea baptistă Astfel, în anul 1609 a apărut o învățătură mai aproape de adevărul Scripturii pe care o regăsim la o nouă organizație religioasă (baptistă) tot de mărime mondială (în lume sunt circa 100 milioane).

Această învățătură aduce pe lângă credință, un element nou, acesta fiind pocăința omului. Însă credința este redusă tot la acceptarea jertfei de la cruce sau primirea harului lui Dumnezeu (numai harul...). Prin această învățătură, Satan îi dă omului încredințarea că dacă se recunoaște păcătos și primește harul lui Dumnezeu, mântuirea i se dă în dar (tot un bilet către cer gratuit).

Vom reproduce un fragment din mărturisirea de credință a acestei mișcări religioase din țara noastră. Ea se regăsește în capitolul „Despre Mântuire" care explică cum poate fi obținută mântuirea. Iată cum este definită credința în această mărturisire a lor: „Credința înseamnă **primirea de către păcătos a harului divin** pe care îl oferă Dumnezeu în Hristos, spre mântuire și viața veșnică".

Planul de desăvârșire în care este prevăzută ucenicia, pentru ca omul să ajungă la înălțimea staturii lui Hristos nu este amintit în mărturisirea lor de credință. În felul acesta omul rămâne la oferta harului ieftin, a iertării de păcate.

Se poate remarca ușor că mărturisirea de credință a mișcării baptiste se limitează la o sfințire parțială, la o formă de evlavie care nu cheamă pe om la un legământ de ucenicie care să-l conducă la desăvârșirea caracterului.

Privind mai departe în timp, putem observa că acolo unde Satan nu a putut înșela cu pomeni, cu rugăciuni pentru morți, cu harul ieftin, s-a folosit de alte texte din Sfânta Scriptură.

Mișcarea adventistă

Ca să cuprindă în oferta lui cât mai multe orientări religioase, s-a folosit și de legea lui Moise, în mod special de păzirea zilei de sabat. A accentuat anumite texte din Scriptură ca fiind obligatorii pentru mântuire dar care nu au ca țintă ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, și astfel s-a creat o nouă mișcare religioasă care are ca obiectiv principal păzirea Legii lui Moise.

Așa a apărut în 1863 o învățătură nouă care a fost fundamentul formării mișcării adventiste care are la bază tot doctrina iertării păcatelor.

Dacă ne uităm mai atent putem vedea doctrina pe baza căreia s-a și constituit, aceasta fiind importanța păzirii Legii lui Moise, a unei zile… și a studierii împlinirii profețiilor.

Dacă luăm ca referință mărturisirea de credință a mișcării adventiste din țara noastră, se poate vedea ușor că planul de desăvârșire al lui Dumnezeu nu este amintit în nici un capitol al mărturisirii lor de credință.

Martorii lui Iehova O altă lucrare de rătăcire care îți oferă o mântuire ieftină și te lasă să trăiești în firea pământească o găsim la organizația „Martorii lui Yehova" mișcare religioasă care nici pe departe nu are în vedere desăvârșirea caracterului.

Obținerea mântuirii se reduce la susținerea învățăturii privitoare la importanța rostirii numelui lui „Yehova" și a studierii profețiilor pentru vremurile din urmă. Cât despre planul lui Dumnezeu de a ne aduce la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, nu găsim nici un cuvânt în doctrina lor.

Neobosit și mereu la lucru, la începutul secolului trecut, Satan a venit în întâmpinarea celor care nu fac din mântuire ținta cercetării lor, cu o ofertă mult îmbunătățită pentru ca să încredințeze omul că are mântuirea asigurată.

Scopul lui Satan a fost același ca la început, să-l țină pe om tot în doctrina mântuirii ieftine care constă în iertarea de păcate, departe de planul lui Dumnezeu care prevede ca toți să ajungem la înălțimea staturii lui Hristos.

Mișcarea penticostală – o învățătură nouă

De data aceasta a luat ca bază cuvântul Scripturii care ne garantează viața veșnică dacă Duhul Sfânt locuiește în noi. (Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia şi trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi. Romani 8:11)

Profitând de acest adevăr, Satan a venit cu o învățătură prin care să-i dea omului o soluție ocolitoare prin care să poată obține Duhul Sfânt și apoi certitudinea că Duhul va locui în el tot restul vieții lui, având astfel biletul spre cer asigurat.

S-a folosit de câteva versete din Scriptură, prin care să ne încredințeze că Duhul Sfânt locuiește în om, chiar dacă acesta nu are o viață trăită în neprihănire, respectiv în temere și ascultare de Dumnezeu așa cum cere Cuvântul.

Această învățătură, care a prins la mulțimi de oameni este o interpretare trunchiată a Scripturii cu privire la cum poți obține, atât Duhul Sfânt cât și darurile Duhului, respectiv vorbirea în limbi, prorociile și minunile.

Pentru a aduce confuzie, Satan a accentuat adevărul din Luca 11:13 care spune că Dumnezeu dă Duhul Sfânt celor ce i-L cer, înșelând pe mulți că botezul cu Duhul Sfânt se obține **doar în urma cererii cu stăruință,** fără ca Dumnezeu să ceară ascultare și păzirea Cuvântului lui Hristos.
Ascultarea și frica de Dumnezeu – până la un punct

Învățătura Scripturii a fost în așa fel modificată încât să ne încredințeze că singura condiție pe care o cere Dumnezeu pentru ca omul să fie botezat cu Duhul Sfânt este stăruința în rugăciune, nefiind nevoie de o inimă ascultătoare și temătoare de Dumnezeu.

Pe de altă parte a ținut sub tăcere învățătura Scripturii care spune că numai dacă ascultăm de El și dacă păzim Cuvântul Lui vom primi Duhul Sfânt. (Duhul Sfânt L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; Dacă Mă iubiți, veţi păzi poruncile Mele. Şi Eu voi ruga pe Tatăl, şi El vă va da un alt mângâietor, care să rămână cu voi în veac; şi anume, Duhul adevărului. Ioan 14:15)

Pentru a ne da încredințarea că după obținerea Duhului Sfânt, acesta va locui în noi tot restul vieții, Satan a așezat versetele în așa fel încât dovada botezului cu Duhul Sfânt a legat-o de darul Duhului, respectiv de vorbirea în limbi.

Această învățătură susține că dacă în urma stăruinței omul va obține vorbirea în limbi (pe care o va avea apoi tot restul vieții), a fost botezat cu Duhul Sfânt. Apoi cât timp are acest dar (adică toată viața), aceasta îi va garanta că Duhul Sfânt locuiește în el, și în felul acesta are biletul către cer asigurat.

Conform acestei interpretări, singura dovadă a primirii botezului cu Duhul Sfânt este vorbirea în limbi, roada Duhului fiind ignorată. Prin această interpretare se ignoră învățătura Scripturii care ne spune că după roadele lor îi vom cunoaște. (Aşa că după roadele lor îi veţi cunoaște. Matei 7:20)

Cine va privi mai atent ce se întâmplă în realitate va observa ușor că metoda aceasta de a stărui în rugăciune după botezul cu Duhul Sfânt este de fapt stăruința în rugăciune pentru a primi doar „vorbirea în limbi” adică biletul spre cer.

Contrafacerea darurilor Duhului Sfânt Satan a contrafăcut „acest dar” care odată obținut îl va însoți apoi pe omul înșelat în tot restul vieții. Pentru ca omul să poată obține vorbirea în limbi, Satan a venit în întâmpinarea lui cu un tipar de rugăciune condamnat de Sfânta Scriptură, dar care dacă este folosit duce la obținerea „acestui dar falsificat”.

Dacă cercetăm mai atent, putem observa că pentru a se primi vorbirea în limbi, metoda folosită de cei mai mulți este stăruința în rugăciune care conține **cuvinte repetitive** (cel mai des folosite fiind: slavă, sânge), acestea fiind de fapt practici păgâne care sunt interzise de Domnul Isus. (Când vă rugați, **să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii,** cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați. Să nu vă asemănați cu ei; căci Tatăl vostru știe de ce aveți trebuință, mai înainte ca să-I cereți voi. Matei 6:7,8)

Pe fondul necunoașterii Scripturii, Satan a înșelat pe mulți că dacă vor stărui după vorbirea în limbi, aceasta le va fi dată într-un final, fără ca Dumnezeu să le ceară să renunțe la păcat. Din acest motiv s-a ajuns ca unii să stăruiască luni sau ani de zile pentru a obține vorbirea în limbi.

Prin această învățătură, Satan contrazice Cuvântul Scripturii care arată limpede că au fost oameni ca sutașul Corneliu sau ucenicii lui Ioan, ca de altfel și mulți alții care au primit darul Duhului Sfânt fără stăruință.

Putem observa ușor că această interpretare L-ar face pe Dumnezeu părtinitor prin faptul că nu ar da darul Duhului Sfânt la toți cei ce se tem și care ascultă de El, ci numai la cei care Îl vor obliga prin stăruința lor.

Scriptura arată clar că Dumnezeu nu este părtinitor, El fiind drept în tot ceea ce face. (Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El şi lucrează neprihănire este primit de El. Fapte 10:34; Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei, şi le-a dat Duhul Sfânt ca şi nouă. N-a făcut nici o deosebire între noi şi ei. Fapte 15:8)

Scopul Duhului Sfânt

Prin această interpretare Satan ignoră un alt adevăr al Scripturii care spune că **„toți" suntem botezați cu Duhul Sfânt,** de la prunci la părinți duhovnicești, ca să alcătuim un singur trup în vederea creșterii și desăvârșirii sfinților, ca să putem crește ca ucenici în Trupul lui Hristos pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății Lui. (**Noi toți,** în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim **un singur trup.** 1 Corinteni 12:13; Efeseni 4:11-13)**Mișcarea penticostală astăzi**

Această învățătură nouă, care nu are ca scop desăvârșirea caracterului, a avut un succes uimitor. A fost fundamentul pe care s-a constituit o nouă mișcare religioasă care a crescut enorm într-un timp scurt, la momentul actual fiind cea mai mare organizație mondială după catolici.

De la momentul constituirii ei (anul 1906), a avut o creștere fără precedent în istoria creștinismului. Sub umbrela noii oferte s-a format un „supermarket" de amploare mondială. Conform statisticilor se estimează că în lume sunt circa 650 milioane penticostali, din care circa 350 milioane sunt carismatici.

Acest număr impresionant de oameni care au aderat la această mișcare religioasă **este în mod vizibil în contrast major** cu cuvântul Domnului Isus care spune că puțini sunt cei ce se află pe calea îngustă și că **turma Lui este mică.** (Strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață şi puțini sunt cei ce o află. Matei 7:14; Nu te teme, turmă mică… Luca 12:32)

Dacă cercetăm mărturisirea de credință a mișcării penticostale, vom observa ușor că are ca fundament tot doctrina mântuirii care stă în iertarea păcatelor.

Planul de desăvârșire în care este prevăzută ucenicia față de Hristos, pentru ca omul să ajungă la înălțimea staturii plinătății Lui, nu este amintit în mărturisirea lor de credință.

Prin modificarea acestei învățături biblice, Satan a înșelat sute de milioane de oameni încredințându-i că dacă au vorbirea în limbi, Duhul Sfânt locuiește în ei și astfel au biletul către cer în buzunar.

În felul acesta omul este înșelat că nu trebuie să mai ducă o viață de ucenicie, nici să trăiască cum a trăit Învățătorul Lui, așa cum prevede planul lui Dumnezeu. (Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Chiar dacă Cuvântul Scripturii ne avertizează că cine trăiește în păcat nu este născut din Dumnezeu, vedem astăzi atât de mulți oameni înșelați care trăiesc în păcate grosolane, dar datorită acceptării și practicării acestei învățături modificate sunt încredințați că sunt botezați cu Duhul Sfânt și implicit mântuiți.

Avertizăm pe cei ce se află în această situație că au primit o ofertă înșelătoare. (Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine păcătuiește, este de la diavolul. Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu şi copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; 1 Ioan 3:7-9)

Duhul Sfânt ne este dat în primul rând să ne încredințeze de păcat și pentru a ne desăvârși caracterul. Dacă încă nu ne-a încredințat de păcat, Duhul Sfânt nu este prezent în viața noastră. (Şi când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul. Ioan 16:7)

Sunt câteva lucruri simple cu care fiecare din noi se poate verifica dacă a primit vorbirea în limbi de la Duhul Sfânt sau dacă a primit-o de la un alt duh.

Examinare

Să ne verificăm fiecare în sinceritate: Când am venit la Dumnezeu, ne-am îndrăgostit de caracterul lui Hristos și ținta noastră a fost să ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui? Sau am venit de frica iadului? Când a început viața cu Hristos a fost lepădare de sine? S-a făcut un legământ real de ucenicie de ascultare deplină față de Hristos? Suntem flămânzi și însetați după neprihănirea Lui?

Suntem puși de Dumnezeu cu adevărat în Trupul lui Hristos? Este acest trup bine închegat și strâns legat, unde Cuvântul Scripturii are autoritate şi fiecare mădular își dă partea lui pentru creșterea celorlalți? (Din El tot trupul, bine închegat şi strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, îşi primeşte creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți. Efeseni 4:16)

Suntem supuși părinților spirituali și mai marilor bisericii așa cum a fost Timotei, Tit sau Filimon față de Pavel? Sau suntem într-o adunare instituționalizată care are doar programe religioase, unde fiecare face ce vrea?

Să ne întrebăm: Dacă avem vorbirea în limbi, este ea folosită de Duhul Sfânt în rânduială așa cum prevede Scriptura? Este această vorbire în limbi și tălmăcită pentru creșterea și desăvârșirea celorlalți (pentru zidirea sufletească a celorlalți)?

Sau este folosită în neorânduială, pentru ca să zică cei fără daruri sau necredincioși că suntem nebuni? Cu siguranță aceasta nu poate fi de la Duhul Sfânt pentru că El face totul în rânduială! (Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduielii. 1 Corinteni 14:33)

Trebuie să înțelegem că vorbirea în limbi folosită în neorânduială aduce osânda! (De aceea, cine se împotrivește… se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu; şi cei ce se împotrivesc, îşi vor lua osânda. Romani 13:2)

Să ne cercetăm fiecare cu atenție în lumina Scripturii, să nu ne înșelăm! Dacă cineva trăiește în păcatul mâniei, dacă nu trăiește în neprihănire, dacă muncește la negru și nu își plătește taxele, dacă folosește mita (la spital sau în altă parte) sau conduce cu viteză ilegală, dacă vorbește de rău (pe cei apropiați, autoritățile…) dacă este într-o adunare unde este tolerat păcatul, unde vorbirea în limbi nu este folosită în rânduială, unde femeia nu tace în adunare, chiar dacă vorbește în limbi, nu a fost botezat cu Duhul Sfânt, ci a primit un duh înșelător.

Cuvântul Scripturii ne arată clar că acolo unde nu este ascultare de Cuvânt, Dumnezeu nu dă Duhul Sfânt. (Duhul Sfânt L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; Cine zice: „Îl cunosc” şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos şi adevărul nu este în el. 1 Ioan 2:3-4)

Ca concluzie, putem observa cum Satan s-a folosit de darul Duhului Sfânt, pe care l-a contrafăcut și apoi l-a oferit ca fiind autentic celor care vor un bilet ieftin spre cer. Cine va cere prin rugăciuni ca ale păgânilor va obține ușor acest dar contrafăcut, dar nu de la Duhul Sfânt, ci de la un alt duh. (Dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus… sau **dacă este vorba să primiți un alt duh…** sau o altă evanghelie… oh, cum îl îngăduiți de bine! 2 Corinteni 11:4)**Cine va analiza atent** va putea observa că nici una din grupările pe care le- am menționat, ca de altfel și celelalte mișcări religioase mari, răspândite peste tot în lume, nu au ca țintă desăvârșirea caracterului omului.

Învățăturile „mai deosebite” specifice fiecărei organizații nu au legătură nici pe departe cu planul lui Dumnezeu care are ca scop ajungerea la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Satan a făcut tot posibilul și a reușit să ascundă bine adevăratul plan al lui Dumnezeu care are ca obiectiv desăvârșirea omului. Datorită acestor „atât de multe învățături confesionale” care ni se aduc, cei mai mulți dintre noi rămân într-o confuzie majoră în privința mântuirii.

Astfel și-a atins astfel marele scop, ținându-l pe om în **„doctrina iertării de păcate”** prin multitudinea de „supermarket-uri religioase” răspândite peste tot în lume, care au **„la ofertă”** mântuirea fără costuri prea mari.

Să ne întrebăm cu sinceritate: Acesta să fie planul lui Dumnezeu? Să plătim indulgențe sau să aducem pomeni sau să păzim o zi? Acesta este scopul lui Dumnezeu? Să vorbim în limbi, să umblăm după proorocii sau minuni sau să rostim numele Yehova și să vorbim despre vremurile

din urmă?

Cine are ochi, va vedea că aceste învățături au de fapt ca scop să ne țină departe de adevărata chemare, aceea de a trăi o viață de ucenicie pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Acesta este un articol extras din broșura Transformați după chipul lui Hristos – CuvântCurat.ro – Resurse Trezire Spirituală, accesibilă gratuit online în format .pdf.

Mergi la următorul articol Falimentul Evangheliei incomplete – CuvântCurat.ro – Articole Trezire Spirituală

Sursa: *Evanghelia incompletă – o lucrare de rătăcire* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/evanghelia-incompleta-o-lucrare-de-ratacire